

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 18Pc/2/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1218206582
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alžbeta Marková
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2020:1218206582.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV sudkyňou JUDr. Alžbetou Markovou v právnej veci navrhovateľa: F. S. N., nar. X.X.XXXX, trvale bytom E. XX, Bratislava, a oprávnenej z vyživovacej povinnosti: H. N., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom E. XX, Bratislava, o zrušenie vyživovacej povinnosti na plnoleté dieťa, takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa **z a m i e t a**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Návrhom doručeným Okresnému súdu Bratislava II dňa 14.8.2018, ktorý bol postúpený tunajšiemu súdu dňa 15.2.2019 sa navrhovateľ domáhal zrušenia jeho vyživovacej povinnosti k plnoletej dcére H. N., nar. XX.X.XXXX. Svoj návrh a doplnenie návrhu odôvodnil tým, že oprávnená z vyživovacej povinnosti nemala žiaden záujem o kontakt s navrhovateľom, napriek jeho snahe. Oprávnená z vyživovacej povinnosti nemá s navrhovateľom vytvorenú citovú väzbu a je ovplyvnená matkou. Správanie oprávnenej z vyživovacej povinnosti, v rámci ktorého odmieta otca ako rodiča je výsledkom dlhotrvajúceho vzájomného konfliktu a je v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko z jej správania sa podľa navrhovateľa nadobudol dojem, že oprávnená z vyživovacej povinnosti nemá záujem zmeniť svoj postoj k otcovi. Naposledy sa oprávnená z vyživovacej povinnosti s navrhovateľom kontaktovala v roku 2012. Oprávnená z vyživovacej povinnosti žije v spoločnej domácnosti s matkou, ktorá jej pomáha stravou, hygienickými potrebami a iným; žije v byte navrhovateľa, kde navrhovateľ uhrádza dane a pomerne aj ostatné náklady za byt a pozemok. Oprávnená z vyživovacej povinnosti dostala od starých rodičov k 18. narodeninám darom X.XXX € a v súčasnosti disponuje vkladom v banke vo výške XX.XXX €. Navrhovateľ uviedol, že pre zabezpečenie úhrady všetkých nákladov je nútený pracovať. Má náklady na byt, v ktorom býva dcéra a matka, okrem toho má výdavky na zdravotnú starostlivosť a na hygienické potreby. Má za to, že nadobudnuté dary vo výške XX.XXX € svedčia o tom, že oprávnená z vyživovacej povinnosti nadobudla schopnosť sa sama živiť.

2. Oprávnená z vyživovacej povinnosti žiadala návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti zamietnuť z dôvodu, že ju navrhovateľ dlhodobo prenasledoval a nerešpektoval určený styk s ňou. Táto situácia vyústila do opakovaných rozsudkov o zákaze styku navrhovateľa s ňou a nakoniec aj do trestného rozsudku, v ktorom súd uznal navrhovateľa vinným zo skutkov nebezpečného prenasledovania a obmedzovania osobnej slobody a zakázal mu približovať sa k nej na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov. Čo sa týka platenia nákladov za byt, ktorý užíva oprávnená z vyživovacej povinnosti, jej mama a sestra uviedla, že navrhovateľ má zákaz užívať tento byt až do právoplatného rozhodnutia a vyporiadaní BSM; dane platí mama, navrhovateľ platí za byt 21,70 € mesačne. Starí rodičia oprávnenej z vyživovacej povinnosti vložili X.XXX € na termínovaný účet ako sporenie a nie na bežnú spotrebu tak, ako to tvrdí navrhovateľ.

3. Navrhovateľ uviedol, že oprávnená z vyživovacej povinnosti mu vôbec negratuluje, nezaujíma sa o neho a zakazuje mu účasť na oslavách. Mesačne platí náklady za bývanie dcéry v jeho byte vo výške 43,61 €. Správanie oprávnenej z vyživovacej povinnosti považuje navrhovateľ za správanie v rozpore s dobrými mravmi.

4. Oprávnená z vyživovacej povinnosti uviedla, že navrhovateľa už pred rokmi upozorňovali psychológovia, že jeho neprimerané správanie môže u nej viesť k úplnému odmietaniu stretávania s ním. Mesačne oprávnenej posielala výživné vo výške 110 € určené súdom. Výživné posielala rozdelené na dve časti poštovými poukážkami, na ktoré nikdy nezabudne pripísať nepríjemný odkaz pre oprávnenú z vyživovacej povinnosti. Okrem výživného jej žiadne iné peniaze nedáva. Daň za byt platí mama zo svojho účtu.

5. Na nariadené pojednávania vo veci sa dostavil navrhovateľ, nedostavila sa oprávnená z vyživovacej povinnosti, ktorá svoju neprítomnosť ospravedlnila študijnými dôvodmi. Súd vo veci konal v neprítomnosti oprávnenej z vyživovacej povinnosti, ktorá vyjadrila svoj súhlas s rozhodnutím súdu v jej neprítomnosti.

6. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom, výpisom z účtu, uznesením Okresného súdu Bratislava II č.k. 28P 39/2012-64 zo dňa 22.06.2012, rozsudkom Okresného súdu Bratislava II č.k. 5T 101/2010-368 zo dňa 18.7.2013, uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 2Co 128/2012-98 zo dňa 4.5.2012, rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 11CoP 90/2013-1092 zo dňa 26.11.2013, rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV č.k. 16C 47/2012-318 zo dňa 27.11.2013, uznesením Okresného súdu Bratislava IV č.k. 15Er 5008/2011-336 zo dňa 28.1.2019, uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4To 61/2018 zo dňa 8.11.2018, uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo 233/2015 zo dňa 17.3.2016, rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Tdo 92/2015, Znaleckým posudkom č. 05/06 zo dňa 4.9.2006, rozhodnutiami súdov založenými navrhovateľom na č.l. 175-528 spisu, poštovými poukazmi, výpisom z účtu, potvrdením o štúdiu, rozsudkom Okresného súdu Bratislava II č.k. 28P 330/2009-258 zo dňa 21.9.2012, vyjadreniami účastníkov konania a obsahom pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 10Pc/8/2019 a zistil nasledovný skutkový stav:

6.1. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava II č.k. 28P 330/2009-258 zo dňa 21.9.2012 bola naposledy určená vyživovacia povinnosť navrhovateľa voči oprávnenej z vyživovacej povinnosti zo sumy 2.000 Sk mesačne na sumu 110 € mesačne od 29.9.2009, ktorú je otec povinný uhrádzať vždy do 15. dňa v mesiaci k rukám matky. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 9.8.2013.

6.2. Z rozhodnutí založených účastníkmi konania do spisu súd zistil podstatné skutočnosti pre rozhodnutie vo veci samej a to najmä, že týmito právoplatnými rozhodnutiami súdy zakázali styk navrhovateľa s oprávnenou z vyživovacej povinnosti s výnimkou; súd zakázal navrhovateľovi vstupovať do bytu č. XX nachádzajúcom sa na X.. poschodí bytového domu na E. W.X v Bratislave; súd vylúčil navrhovateľa z užívania bytu č. XX nachádzajúcom sa na X. poschodí bytového domu na E. W. XX v Bratislave; v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 2T 98/2016 sa navrhovateľovi ako obžalovanému uložila povinnosť spočívajúca v príkaze nepriblížiť sa ku H. N., nar. XX.X.XXXX na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov s výnimkou konania pred súdom a inými orgánmi verejnej moci. Ďalšie rozhodnutia založené v spise súd nepovažoval za relevantné pre predmetné konanie, nakoľko tieto rozhodnutia sa netýkali predmetu konania ani účastníkov konania alebo boli anonymizované a nesúviseli s vecou samou a účastníkmi tohto konania.

6.3. Znaleckým posudkom č. 05/06 zo dňa 4.9.2006 znalec K.. I. S. skúmal vzťah vtedy maloletých detí S. a H. k ich rodičom, pričom však súd uvádza, že nakoľko išlo o znalecký posudok vypracovaný dňa 4.9.2006, považoval ho súd za neaktuálny a nesúvisiaci s predmetom tohto konania.

6.4. Z poštových poukazov je zrejmé, že navrhovateľ poukazuje oprávnenej z vyživovacej povinnosti mesačne celkovo sumu 110 € avšak rozdelenú na dve časti a to 43,61 € a 66,39 € s poznámkami pre adresáta ako napríklad „v rozpore s dobrými mravmi si nezagratalovala svojmu otcovi k meninám“, „tvoje zavrhnutiahodné konanie voči mne nie je možné ospravedlniť žiadnym rozumným dôvodom“ a pod.

6.5. Výpisom z účtu mal súd preukázané odvádzanie peňažných prostriedkov za daň z nehnuteľnosti.

6.6. Potvrdením o návšteve N. školy Y. XX, Bratislava bolo preukázané, že oprávnená z vyživovacej povinnosti ukončí štúdium dňa 30.6.2020. Uvedené potvrdenie bolo vystavené školou dňa 13.9.2019.

6.7. Z obsahu pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 10Pc 8/2019 sa oprávnená z vyživovacej povinnosti H. N. domáha voči jej otcovi F.. S. N. zvýšenia výživného, pričom konanie nie je dosiaľ právoplatne skončené.

6.8. Navrhovateľ vo svojich výpovediach pred súdom uviedol, že všetky jeho písomné vyjadrenia sú pravdivé. Požiadal, aby súd vylúčil zo súdneho spisu prílohu a to: súdne rozhodnutia, ktoré podľa jeho názoru s touto vecou nesúvisia. Uviedol, že je to preukázateľné klamstvo, keď oprávnená z vyživovacej povinnosti tvrdí, že jej nedáva peniaze navyše, pretože jej každý deň posiela finančné prostriedky na jej účet vedený vo I. G. Ide o sumu 10 €, nakoľko táto predstavuje rozdiel medzi výživným, ktoré dáva svojej staršej dcére a výživným, ktoré dáva oprávnenej z vyživovacej povinnosti. Uviedol, že oprávnenú z vyživovacej povinnosti bol nútený vydediť z dôvodov, ktoré bližšie špecifikuje Občiansky zákonník, preto v tomto konaní, keďže už nie je maloletá žiadal výživné nepriznať až do doby, keď sa bude správať v súlade s Občianskym zákonníkom a vydedenie bude zrušené a takisto sa bude správať nie v hrubom rozpore s dobrými mravmi, čiže minimálne pri osobnom stretnutí navrhovateľa pozdraví aspoň tak, ako cudzieho človeka, za peniaze, ktoré jej posiela prejaví vďačnosť, poďakuje sa za gratulácie k jej sviatku, tak ako ostatní členovia rodiny mu bude gratulovať k sviatku, osobne sa zúčastní rodinných osláv, na ktorých je aj on prítomný. Uviedol, že mu škola telefonicky potvrdila, že oprávnená z vyživovacej povinnosti ukončila štúdium na škole dňa 7.5.2020. Namietol tvrdenie jeho dcéry, že by mala štátnice v tomto termíne, nakoľko on nemal takúto informáciu. Uviedol, že sa tento rok už s dcérou na rodinnej oslave stretol a nemal s tým žiaden problém. Považuje za hrubý rozpor s dobrými mravmi ak dcéra k svojmu otcovi neprejavuje dostatočnú úctu, nezaujíma sa o svojho otca a dlhodobo koná v rozpore s dobrými mravmi a aby takto potom zneužila súdne authority a od nich očakávala, že v tejto demokratickej spoločnosti, napriek jej hrubým pochybeniam znásilnili otca a prinútili ho platiť výživné na takto nevychované dieťa. Dcéra môže iba skrytými a utajovanými formami prejavovať vzťah k svojmu otcovi, pretože za posledných 15 rokov života všetky zúčastnené inštitúcie ju za takto prejavovaný dobrý vzťah trestali a sankcionovali.

7. Navrhovateľ v priebehu konania navrhol vykonať dokazovanie pripojením spisu z ÚPSVaR, týkajúci sa rodiny N. a vyjadrenia H. N. vo vzťahu S. N. a S. S., avšak súd tento návrh zamietol a konštatoval, že takéto dokazovanie nevykoná a to z dôvodu, že v konaní bolo založené dostatočné množstvo listín potrebných pre rozhodnutie vo veci samej. Zároveň navrhovateľ navrhol doplniť dokazovanie preukázaním sumy, ktorú má oprávnená z vyživovacej povinnosti na účte v Z. a I. banke, preukázaním mesačných dávok, ktoré jej tam chodia od ostatných členov rodiny; preukázaním rozporov s dobrými mravmi, keďže je príjem navrhovateľa asi 60 % z príjmu matky a matka žiada od neho 350 € na dcéru, je možné si z toho vypočítať, že dcéra dostáva okolo 600 € mesačne, čo pomaly nie je podľa navrhovateľa ani jeho čistý príjem; vykonaním testov DNA, nakoľko navrhovateľ spochybňuje svoje biologické rodičovstvo voči oprávnenej z vyživovacej povinnosti, a to na základe vyjadrení starej matky z matkinej strany. Súd návrh navrhovateľa na vykonanie dokazovania taktiež zamietol z dôvodu, že takéto dokazovanie považoval za neopodstatnené a nevhodné, keďže doteraz vykonané dokazovanie je postačujúce pre rozhodnutie súdu vo veci samej o podanom návrhu navrhovateľa na zrušenie vyživovacej povinnosti voči oprávnenej z vyživovacej povinnosti. Súd taktiež zamietol aj návrh na vykonanie dokazovania telefonátom do školy oprávnenej z vyživovacej povinnosti z dôvodu, že pre rozhodnutie vo veci samej je postačujúce vykonané dokazovanie listinnými dôkazmi založenými v spise, navyše navrhovateľ mohol uvedenú skutočnosť navrhnúť v dostatočnom časovom predstihu a takáto forma by pre súd nebola dostatočným podkladom pre rozhodnutie vo veci samej. Súd nevykonával ani dokazovanie výsluchom oprávnenej z vyživovacej povinnosti nakoľko jej písomné vyjadrenia založené v spise sú dostatočné a zrozumiteľné pre rozhodnutie vo veci samej a navyše oprávnená žiadala, aby súd rozhodol v jej neprítomnosti.

8. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

9. Podľa § 75 ods. 2 Zákona o rodine výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

10. Podľa § 78 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

11. Podľa § 121 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len C. m. p.), rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

12. Zánik vyživovacej povinnosti spája zákon s nadobudnutím schopnosti dieťaťa samostatne sa živiť. Ide o schopnosť samostatne z vlastných zdrojov uspokojovať všetky životné náklady a táto schopnosť musí napĺňať požiadavku trvalosti tohto stavu; príjem náhodného charakteru nemožno považovať za nadobudnutie schopnosti samostatne sa živiť. Pre posúdenie zániku vyživovacej povinnosti je jednoznačnejšie situácia, keď dieťa získa pravidelný príjem, či už zo závislej činnosti, podnikateľskej činnosti a pod. Ako okolnosť, keď trvá vyživovacia povinnosť rodičov sa akceptuje štúdium. Len dosiahnutím plnoletosti vyživovacia povinnosť rodičov nezaniká.

13. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citované ustanovenia mal súd jednoznačne preukázané, že oprávnená z vyživovacej povinnosti nie je schopná sa sama živiť. Podstatným dôkazom pre rozhodnutie súdu vo veci samej bolo Potvrdenie o návšteve N. školy Y. XX, Bratislava, ktorým bolo v čase rozhodovania súdu (dňa 2.6.2020) preukázané, že oprávnená z vyživovacej povinnosti ukončí štúdium až dňa 30.6.2020. Súd vychádzajúc z tohto potvrdenia vystaveného školou, ktorú oprávnená z vyživovacej povinnosti navštevuje, nemal pochybnosti o pravosti takéhoto potvrdenia a preto ani nepovažoval za potrebné, efektívne a hospodárne, overovať si telefonátom na pojednávaní dňa 2.6.2020, či oprávnená z vyživovacej povinnosti stále študuje. Skutočnosť, že oprávnená z vyživovacej povinnosti študuje potvrdila aj samotná oprávnená v jej písomných vyjadreniach. Oprávnená z vyživovacej povinnosti, ktorá v čase rozhodovania súdu nemala ukončené štúdium, mala stále postavenie dieťaťa odkázaného výživou na svojich rodičov v zmysle § 62 ods. 1 Zákona o rodine a štúdiom si len rozširovala možnosti svojho budúceho uplatnenia na trhu práce. Súd z vykonaného dokazovania nemal taktiež preukázané, že by oprávnená z vyživovacej povinnosti pracovala a bola tak skutočne sa schopná sama živiť tak, ako to má na mysli zákon o rodine. Súd sa nestotožnil s argumentom navrhovateľa, že správanie oprávnenej z vyživovacej povinnosti je v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko už zo samotného vyjadrenia oprávnenej z vyživovacej povinnosti vyplynulo, že navrhovateľ dlhodobo prenasledoval a nerešpektoval určený styk s ňou. Táto situácia vyústila do opakovaných rozsudkov o zákaze styku navrhovateľa s ňou a nakoniec aj do trestného rozsudku, v ktorom súd uznal navrhovateľa vinným zo skutkov nebezpečného prenasledovania a obmedzovania osobnej slobody a uložil mu povinnosť spočívajúcu v príkaze nepriblížiť sa ku H. N., nar. XX.X.XXXX na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov s výnimkou konania pred súdom a inými orgánmi verejnej moci. Tvrdenie navrhovateľa, že nadobudnuté dary oprávnenej z vyživovacej povinnosti od starých rodičov k 18. narodeninám vo výške X.XXX € svedčia o tom, že oprávnená z vyživovacej povinnosti nadobudla schopnosť sa sama živiť, nemožno vyhodnotiť ako pravdivé, nakoľko tieto finančné prostriedky boli uložené na terminovaný účet jej starými rodičmi ako sporenie a nie na bežnú spotrebu. Navyše ani takáto suma nenasvedčuje tomu, že by oprávnená z vyživovacej povinnosti mala byť schopná sa sama živiť.

14. Záverom možno zhrnúť, že oprávnená z vyživovacej povinnosti ako plnoletá dcéra navrhovateľa v čase rozhodovania súdu vo veci samej študovala a teda nebola schopná sa sama živiť a preto tu ani nebol daný zákonný hmotnoprávny dôvod pre zrušenie vyživovacej povinnosti. Na základe vyššie uvedených skutočností považoval súd návrh navrhovateľa na zrušenie vyživovacej povinnosti za nedôvodný a preto návrh v celom rozsahu zamietol.

15. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 C. m. p. tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, dvojmo, na Okresnom súde Bratislava IV.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 C. s. p.) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C. s. p.).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C. s. p.).